

TEATRUL NAȚIONAL
RADU STANCA SIBIU
FONDAT ÎN 1788

urciorul sfârșămat

www.tnrs.ro

 facebook.com/TNRSS

TEATRUL NAȚIONAL
RADU STANCA SIBIU
FONDAT ÎN 1788

urciorul sfărâmat

DUPĂ HEINRICH VON KLEIST

CONCEPT SPECTACOL ȘI SCENARIU: ARMIN PETRAS

REGIA: DOMINIC FRIEDEL

SCENOGRAFIA: KAROLINE BIERNER ȘI ALIN GAVRILĂ

Muzica originală și producția muzicală: VASILE ȘIRLI

URCIORUL SFĂRÂMAT

după Heinrich von Kleist

Concept spectacol și scenariu: ARMIN PETRAS

Regia: DOMINIC FRIEDEL

Scenografia: KAROLINE BIERNER și ALIN GAVRILĂ
Muzica originală și producția muzicală: VASILE ȘIRLI

Traducerea: SILVANA PRODAN

Adaptare text: EMŐKE BOLDIZSÁR și CLAUDIA MAIOR

Asistent regie: EMŐKE BOLDIZSÁR

Manager proiect: CLAUDIA MAIOR

Distribuție:

MARIUS TURDEANU (Adam) PALI VECSEI (Licht) FABIOLA PETRI (Eve)
DIANA VĂCARU – LAZĂR (Marthe Rull, mama lui Eve) FLORIN COȘULEȚ (Ruprecht Tümpel)
SIMONA NEGRILĂ (Domnișoara Brigitte) DANIEL PLIER (Walter) RALUCA IANI (Grete)
EMŐKE BOLDIZSÁR (Liese) CRISTINA JUJKS (Femeia frumoasă) DANA LĂZĂRESCU (mama lui Adam)
VLAD ROBAȘ (Leberecht) ADRIAN MATIOC (Tümpel, tatăl lui Ruprecht)
EDUARD PĂTRAȘCU (Fratele Tümpel, Unchiul lui Ruprecht) VIOREL RAȚĂ (Portărelul)
IUSTINIAN TURCU (fiul lui Adam) RODICA MĂRGĂRIT (Bucătăreasa)

CU PARTICIPAREA EXTRAORDINARĂ

A ANSAMBLULUI FOLCLORIC PROFESIONIST „CINDRELUL – JUNII SIBIULUI”

Coregrafie: SILVIA MACREA Instrumentiști: GABRIEL POPESCU (vioară) NICUȘOR BALEA (taragot)
PETRE VIȚELAR (acordeon) CIPRIAN OPREA (contrabas) Dansatori: MONICA MARIA NEGREA
MARIA IULIA MUTRUC ILEANA MARIA BULZ DENISA ANDREEA RADU ALINA GEORGIANA RÎNJEU
ADRIANA MARIA IONIȚĂ ILIE MARIAN MARIN SILVIU FLORIN NEGREA IOAN BOGDAN MUTRUC
DRAGOȘ CONSTANTIN BORIGA GEORGE SEBASTIAN ȘTRENG GRIGORE FLORIN BULZ

Coregrafie dans contemporan: ADRIANA BĂRZĂ-CÂRSTEA.

Heinrich von Kleist

Heinrich von Kleist (1777-1811) este un renumit scriitor german și o figură proeminentă a romantismului, a cărui sinucidere i-a asigurat o aură mitologică de-a lungul timpului. Poet, romancier, dramaturg și eseist, Kleist a cultivat cu succes toate aceste genuri literare într-o operă ale cărei ecouri sunt actuale și astăzi. În teatru, el este cunoscut grație unor texte precum *Amphitryon* (1807), *Penthesilea* (1805-1807), *Urciorul sfărâmat* (1808), *Prințul de Homburg* (1808) ori *Ordalie sau Kätchen din Heilbronn* (1810). Kleist este considerat adevăratul poet tragic al Germaniei, destul de ignorat de Goethe, dar foarte apreciat de Nietzsche, pentru care *singularitatea* lui Kleist era semnul unei tragice „imposibilități de a trăi”. Teoretician de mare finețe, multe dintre concepțiile sale despre artă, literatură și teatru au stat la baza unor evoluții considerabile ale secolului al XX-lea.

Teatrul lui Kleist participă la conturarea esteticii romantice, în măsura în care se prezintă drept produsul unei forme de sincretism. Influența shakespeariană,

remarcată prin echilibrul dintre rigoarea formală a grecilor și suflul vitalist, este de netăgăduit în dramele sale care practică atât amestecul genurilor comice și tragice, cât și fuziunea între mitologie și sacralitatea de origine creștină. Chiar dacă una dintre marile sale frustrări din timpul vieții viza faptul că nu era jucat, Kleist este considerat în prezent un creator esențial pentru înțelegerea progresului artistic al secolelor trecute. Astfel, începând cu secolul al XX-lea, lucrările sale au fost adaptate atât pentru scenă, cât și pentru cinema de importanți regizori din Europa, piesa *Urciorul sfărâmat* numărându-se printre cele mai montate texte ale sale.

Pusă în scenă inițial în 1808 la Teatrul Weimar, condus de Goethe, piesa *Urciorul sfărâmat* este una dintre primele drame realiste cu accente comice din Germania, relatând cazul judecătorului Adam care a încercat să seducă o tânără țărăncă. În această piesă, Kleist recrează, prin figura personajului principal, un Oedip comic ce îmbină toate concepțiile și obsesiile autorului legate de justiție și de imaginea judecătorului.

Într-un „sat mai mare sau un oraș mai mic” din România, vizita unui trimis de la Bruxelles tulbură existența locuitorilor, în special pe cea a angajaților judecătorei care au de rezolvat un caz dificil, pe loc, chiar în fața reprezentantului ordinii de la Comisia Europeană. Tentativa de soluționare a acestui proces aparent irezolvabil, în care o femeie îl acuză pe unul dintre tineri că „a sfărâmat urciorul fetei sale”, este completată de momente coregrafice și muzică folclorică live prin care regizorul Armin Petras, autorul adaptării și al conceptului de spectacol, creează o critică acidă a societății contemporane și a instituțiilor europene și, în același timp, aduce un elogiu frumuseții folclorului autohton care are un mesaj încă actual. Adaptarea lui Armin Petras a textului clasic scris de Heinrich

von Kleist este o panoramă aproape cinică a raporturilor interumane și a relațiilor instituționale care stau sub semnul corupției, al viciului și al puterii.

Spectacolul *Urciorul sfărâmat* este, înainte de orice, un exercițiu de admirație adus valorilor artistice nemuritoare ale spațiului autohton care, deși confruntat cu procesul accelerat de globalizare specifică prezentului, încă își păstrează vie energia pură ce ne permite, așa cum afirmă Armin Petras însuși, să trăim simultan în trecut și în prezent. În ciuda numeroaselor probleme de justiție cu care Europa se confruntă, marea calitate a spațiului românesc rezidă în capacitatea de a-și conserva tradițiile, de a păstra intact „urciorul” care adăpostește toate formele de manifestare artistică

folclorică, prin intermediul cărora putem lupta împotriva flagelului dezrădăcinării sau chiar și împotriva compromisurilor justițiare ce riscă să ne condamne la o ciclicitate sterilă, sub imperiul unor conducători absurzi ce continuă să-și exercite nestingheriți puterea, chiar dacă activitatea lor abundă de acte de corupție.

Oscilând între tragicomedie și musical autohton, spectacolul *Urciorul sfărâmat* al Teatrului Național Radu Stanca din Sibiu, care îi aduce pentru prima dată pe scenă, alături de actori, pe membrii Ansamblului Folcloric „Cindrelul – Junii Sibiului”, marchează atât o privire lucidă asupra comunității europene contemporane, cât și o declarație de dragoste aduse forței purificatoare a folclorului românesc.

Armin Petras

”Îmi place textul *Urciorul sfărâmat* de foarte mult timp, cred că de când aveam 15 ani. Chiar dacă este un text foarte vechi scris de Kleist despre un sat, despre o zonă provincială, problemele abordate le putem vedea și azi în Europa. Europa este mare, are multe departamente, iar în fiecare departament, în fiecare regiune a continentului timpul merge în alt fel.

În cadrul acestui spectacol, o temă importantă a fost să combin toate aceste regiuni într-o singură idee de Europa. Țasta a fost și planul meu: să reunesc și să reînnoiesc aceste regiuni prin intermediul adaptării acestui text. Am decis să adaptez textul lui Kleist pentru România, pentru că încă de acum 3-4 ani am început să mă familiarizez cu comportamentul românesc și am ajuns să-l îndrăgesc. Există multe diferențe pe care le cunosc între comportamentul central european și cel din estul Europei, dar tocmai acest comportament românesc m-a convins să lucrez în această țară.

Kleist a creat, în *Urciorul sfărâmat*, deci în secolul al XIX-lea, niște personaje universale, dar eu am încercat să le fac și mai moderne. În adaptarea textului pentru

scena sibiană, am mai adăugat câteva personaje în plus, pentru că am vrut să creez un sat, folosindu-mă de cântece preluate din folclorul românesc, de care m-am îndrăgostit. Voi, ca români, aveți marea șansă de a trăi, în același timp, în trecut și în prezent.

În Germania, acest lucru nu mai este posibil, pentru că național-socialismul a distrus această legătură. Nu mai avem folclor, nu mai avem trecut. Trecutul nostru este Kleist, este literatură. Nu mai avem dansuri, nu mai avem cântece, nu mai avem nimic. De aceea, chiar îmi plac toate manifestările tradiționale ale țării voastre. Mi-am dorit să combin un text complicat, însă important pentru literatura universală, cu acest folclor, să fac textul lui Kleist mai ușor de înțeles, mai amuzant, mai atractiv pentru publicul sibian, creând un fel de musical.

Cred că marea șansă a Europei este aceea că oamenii pot trăi împreună, dar să rămână ei înșiși, să fie, în același timp, de exemplu, și români, și europeni. Acest lucru este posibil, cât timp fiecare țară își menține o cultură specifică, cât timp România, de pildă, are un Maramureș și o Bucovina.”

Armin Petras s-a născut în Meschede, în Sauerland, dar a crescut în Berlinul de Est, după ce, în 1969, s-a mutat în RDG cu părinții săi. Între 1985-1987 a studiat Regia la Universitatea de Arte Dramatice Ernst Busch, din Berlin, fiind co-fondator al grupului de teatru independent *Medea Ost*. În 1987 a produs spectacolul *Wolokolamsker Chaussee 1-3*, al lui Heiner Müller, la Teatrul Nordhausen. În 1988, a părăsit RDG și s-a mutat în Berlinul de Vest.

După căderea Zidului Berlinului, a produs spectacole în teatre din vest și din est: Kleist Teatru Frankfurt / Oder, Teatru Chemnitz, Freie Kammerspiele Magdeburg, Schauspiel Leipzig, Nationaltheater Mannheim, Volkstheater Rostock, Berliner Ensemble, Volksbühne am Rosa-Luxemburg-Platz Berlin, Schauspiel Hanovera, Bayerisches Staatsschauspiel Munchen. Între anii 1996-1999, este regizor invitat la Teatrul Nordhausen și este angajat ca regizor la Teatrul din Leipzig. Între 1999-2002, este numit director interimar al Teatrului de Stat Kassel, iar în 2002 devine regizor cu normă întreagă la Schauspiel Frankfurt, unde administrează încă din următorul an Schmidtstraße.

În plus, el regizează spectacole și la Teatrul Thalia din Hamburg și la Deutsches Theater din Berlin. Începând cu stagiunea 2006-2007, până la sfârșitul stagiunii 2012-2013, a fost regizor artistic al Teatrului *Maxim Gorki* din Berlin, fiind numit în anul următor director al teatrului Schauspiel Stuttgart.

Dominic Friedel

”*Urciorul sfărâmat* este, în Germania, una dintre cele mai importante piese clasice. Ideea de bază a acestei colaborări cu Armin Petras a fost să transpunem textul lui Kleist în spațiul românesc, într-o Casă de Cultură. Câteodată poți să iei un text vechi pentru a spune ceva despre prezent, nu direct, ci printr-o manieră aluzivă. Armin spunea că acest text nu vorbește doar despre Germania, ci și despre România, este un text universal care spune o poveste veche, dar care are un mesaj încă valabil.

Am ales să colaborez cu Junii Sibiului pentru a crea o conexiune între actori și publicul român. Când am stabilit cu Armin care să fie principiile de bază ale spectacolului, am căzut de acord că produsul final trebuie să fie despre comunicare, conexiune.

De aceea, am creat un mix cultural între dansuri și cântece românești, germane și maghiare, pentru a vorbi și despre această epocă a globalizării, a capitalismului care, totuși, nu trebuie să însemne desființarea ideii de specific național, ci susținerea reciprocă a tradițiilor. Spațiul *Idil* (o interpretare a numelui lanțului de

magazine Lidl) în care se petrece acțiunea poate fi și o metaforă a unui teritoriu în care sper că vom putea coexista.

Pentru mine, a fi regizor nu înseamnă a oferi actorilor sau spectatorilor un adevăr universal, ci a oferi o perspectivă subiectivă asupra unui aspect pe care îl consider important. Eu nu îmi educ publicul, susținând un adevăr rigid, ci îl invit la comunicare, încercând să scot în evidență mai multe perspective asupra unui text, unui spectacol, unei tradiții ori unei comunități.

Tot ce vreau să spun este că acest spectacol nu este destinat doar spațiului românesc sau celui german, ci este un proiect care se adresează oricui. Pentru că teatrul trebuie să fie, mai ales în această perioadă dominată de migrație și mix cultural, o formă de dialog.”

Dominic Friedel s-a născut la Ansbach în 1980 și a studiat teatru și studii media, științe politice și psihologie în cadrul Universității Friedrich-Alexander din Erlangen-Nürnberg. În timpul studiilor sale a lucrat ca regizor și actor la numeroase proiecte de teatru și film, devenind în scurt timp asistent de regie la Schauspielhaus Bochum, la Teatrul Thalia din Hamburg și la Münchner Kammerspiele. Din 2007 până în 2011, Dominic Friedel a fost angajat permanent în funcția de asistent regie al lui Armin Petras la Teatrul *Maxim Gorki* din Berlin, colaborând, de asemenea, cu Milan Peschel, Jan Bosse, Jorinde Dröse, Barbara Weber, Roger Vontobel, Nora Schlocker, Felicitas Brucker, Rainald Grebe, Nuran David Calis și Stefan Bachmann. Dominic Friedel a avut o colaborare foarte bună și cu autorul Philipp Löhle, cu care a dezvoltat la Teatrul *Maxim Gorki* din Berlin formatul „comentariul lui Löhles despre realitate”. În anul 2013, a participat la Teatrul din Bonn cu premiera *Vântul face steagul*, în cadrul Theaterstage 2013, iar în același an a fost invitat să participe la reuniunea teatrală NRW 2013.

În perioada 2012-2015, Dominic Friedel a fost regizor la Teatrul National Mannheim unde a montat premiera mondială a lui Martin Heckmann, *Unul și una* (2012), *Procesul*, după Franz Kafka (2013), și dubla producție *Căsătoria Mariei Braun / În afara ușii*, de Rainer W. Fassbinder / Wolfgang Borchert (2014). În următorii doi ani, Dominic Friedel a pus în scenă, la Schauspielhaus Graz, *Kasimir și Karoline*, de Odon von Horváth, fiind nominalizat cu această producție la Premiul austriac *Nestroy*.

The image features a vibrant red background with intricate, dark black ink splatters and wisps scattered across the upper and right portions. The ink forms delicate, web-like structures and larger, more solid dark shapes, creating a dynamic and artistic composition.

www.tnrs.ro

 facebook.com/TNRSS